

רבינו חננאל נ"ט:

וסבר ר' מאיר מעילה 10
הרבנן אבל מדרווייתא
דברי חכמי ארץ ברם קרישים
מעילה, שנאמר ב' נפש
הבשר אשר הוא ואני נתתי
לכם על המזבח למפרע על
המזבח שנים ר' הורס הוא
בנפש יספר עולא ששים
המרחיב קראו ר' אלעזר
י"א. ודבר ר' ישמעאל ששים
לכם מלפנים למפרע נתתי
לכם אלהי מעילה. ואר' יוחנן
ששים ל' מ' הוא, כלומר
הוא בחיובותו מעילה, מה
לאחר כפרה אין ב' מעילה
שאין קרא מנשיתא מצותו
ומעילין ב', אף לפני כפרה
ב'. ואקשנין עליה ודבר
תורמא דרבינא ורבתי הורסי
הא דרשן ב' נפשות מצותה
ומעילין ב'.

אָפּ פֿאַר אַלע מדרבנן
אין כפרה באַהער כפרה.
וועלען זיך וליכט לוימער דעהל
וועלעך דויעל געלל קערן
נעכטע היינט לאַזט שטייע
זיך כפרה אַלע ממים
זיך ברש מקבת מעילה
אויכע מעלע דרענט ומש
עולה דאמער עולה
אז מיי מעלע דער מורה
לאַטעיי מעלס
זיך וועלען זיך מדרבנן
אויכע קדשים שחטן
נעכטע כחל דחוקיעה
זיך מעלע דרענט
אויכע געזעל
זיך געזעל

הוציאו לו פרק חמישי יומא

עד כאן לא פלוגי אלא מדרבנן אבל
מדאורייתא אין מועלין בהן מנא הני מילי
אמר ר' עולא אמר קרא 'לכם שלכם יהא דבי
רבי' ששמעון תנא לכפר לכפרה נתתיו ולא
למעילה ור' יוחנן אמר א"ק הוא לפני
כפרה כלומר כפרה מה לאחר כפרה אין
בו מעילה אף לפני כפרה אין בו מעילה
ואימא לאחר כפרה כלפני כפרה מה
לפני כפרה יש בו מעילה אף לאחר כפרה
יש בו מעילה ואין לך דבר שנוגשית
מצותו ומועלין בו ולא ודרי תרומת הדרשן
משום

מעילה היאך נמכרין לגננין לזב:
(א) אמר הווערי המקח דס לבהמת
לה אין מועלים בו יאל לנחל קדרון
יך דהא דאמרינ הכא לפני כפרה
אלא מדרבנן. מאן דאמר מועלין
מדרבנן קאמר לשלם קרן אבל
דאורייתא להוסיף חומש לא: מנא
הני מילי. דאין מועלין דמים:
לס. ואם נתמיו לס (ויקרא טז)
הוא. כי הדין הוא בנפש יכפר (ס)
הוא (ב) בהיימו לפני כפרה בלאחר
כפרה לאחר כפרה אין זו מעילה
דקוין דנעשים מנחות מו לא קרינ ביה
קדש ה': והרי הרום הדשן. דכמיז בו
(סא ו) ושמו אלל המנוב דהענין גמיה
אלמלא אסור בזהא וכיון דבהנאה אסור
משום קדושתו מעילה גמי אית ביה:

(א) [מעילה יא, זכחס' מו.
חולין קי"א, (ב) [מעילה יא,
זכחולין קח, יזכחס' מו.
זחחא ישמעאל, (ג) [סוכה
מט: (ד) [לפינו כמעילה
זחחא רב, אכן כזכרות לא,
זחחא רב הונא א"ר זעריה,
(ה) [נ"י מוס' חולין קי"א, ד"ה
אין לך וי"ר, (ו) [וכח כל
רש"ש, (ז) [מגילת כזחחא,
(ח) [דף י"ב,]

רה אור השלם

ו. כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר: ויקרא יז יא

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הוא כו' הוא
בהוייתו יהא לפני כפרה:

מוסף רש"י

[illegible]

תום' ישנים (המשך)

[illegible]

מעלה בלאו הכי מדאורייתא ומה ש
מדיקון רבנן מעלה אעור משום
ייחא לפי שבת דין מקדישין אותו
מעלה ולבסוף אית ביה מעלה
מקדישין אותו ועוד דמה מיקון בזה
פרה והתם ליכא למימר מקטיו בזה
דית פצותו וסועלין בו. וז"ל אדרבה
אקדשין קלים דלית ביה מעלה לא
מותרת אבל מעלה אף להביא ראיה
זימותה דהאן לכולי עולא (ד"ה):
ורק ודל שטחא במעלה (ד"ה): חנן
לכתיב ושמו אלל המוצה וכו' והשטחא
מותרה לא מולין שטחא דחוקא בזה
מוצה החילון מולין לשנו דחוקא ושמו
שטחא ש"ה תפוז אלל מוצה הפנימי
לא למימר לא נהנין מדרבנן כמו"ל לא
מוצה הפנימי דכתיב והשלך אותה
תפוז אלל המוצה אלל מוצה שטחא
זו של ככש מדכתיב ואלל מולין דהאן
רוב בתרומות הדשן אלל המוצה מה שלשן
קוס טעור שיהא מקומו טעור ואיכא
ה מדאורייתא במוצה"ל החילון ושטחא
לא אשור בהנאה לאחר שניידן אפילו
לא דענא ממונו ויהא מותר בהנאה
רא דדען לא חש אלל מוצה פסוק
משום דעיקר פשטיה דקרא דדשן
היקס דליקטוס טעור לחילון ואם
ד"ל דליין כאן פסוק מיותר דהא
אלל המוצה חשיב כל הדשים כמו
על מה שפי' דתרומה הדשן לית בה
הא לית בה מעלה אלל איסור הנאה
עילין וקאמר בגמ' (ד) דגמר דאין
המוקדשין נמי לית ביה מעלה כדמי
יש בו איסור הנאה מדאורייתא הכי
ריון דאיסור הנאה מדאורייתא י"ל
ש דשן כירו וכן פשטי' ואינטרין
ל הראוי למוצה כו' אי נמי אפילו
דדשן מוצה לאחר שהוציאוהו חתן
בתרומות הדשן ניהא לא דשן
הדשן דיש בו מועל אחר מועל
בתרומת הדשן ליכא פשטיה מ"מ
מאי שנא דדעילין מוצה הפנימי אפילו
יש בו משום מעלה ודשן מוצה החילון
נגדי כהונה דכתיב ולבש הכהן מדר
רין נגדי כהונה ואע"פ ששחיט כל
סם עבודה אפילו הכי אסוריה בהנאה
שום עבודה אחר ששחיט דשן רק
עולת העוף שנחמשה דמה מוראה
מאי דפרשית ניהא דליין דהשגחה
תפוזות אותם. כ"ו דקדק רז"ל:

ויקח לה מדרגתו ומי איכא מעילה דרבנן ה"פ כיון דאין
 יתנו דבנן מעילה אחריתי ומשני ראי רחמי למושל בו שמי
 יבטו חיים וז"ל פירש דלא לנחל קדיון מועילין בו מנ
 אלא ודף (יג.) דקאמר ומי איכא מדיד דמערקא לית
 מעילה וכו' ומאי פריך ליתא אלא הכא לפי שנית
 נחלה (מומחה ד' ג.) דקאמר מערקא טעמי מעילה גבי
 כן הוי הקדש גמור ואין היו מוזין ממנו: **אין** דף דבר שו
 אין לו דבר שלא נעשים מזהו ואין מועילין בו וכי מימא ה
 גלאו קדשי ה' יניחו וי"ל איכא עגלה ערופה דקדוש מזה
 הלא בתעילה פ"ב (ד' ט.) משמע בהכא מופק פסוק קדש
 משמע דמרותה דהן מועילין בו לאחר שנעשים מזהו
 נהנין ולא מועילין וקאמרין בגמרא בשלמא מוצה החי
 ולא מועילין ומורה ר"י משום דקמי דישון מוצה הפנימי
 לפי שנעשים מזהו אלאמא טעמי לנשון דקאמר בשלמא
 ליה מדרבנא ושמו ודרשנין מביא תמורה (ד' ז.) ושמו דנ
 דאדוקא קאי אלא אלא נהנין ולא מועילין מדאורייתא קאי
 פסי מוכח דלא נהנין מדאורייתא דגרסינן הכא מניין לד
 ינו ארץ אל לקבוע זה מקום פירוש למורה ונזהר כבנ
 דרש אלא אל פירוש ואם ללמד שחטא תרומה דבנ
 לא אינטריך דמפיקין ס' מגוריה שיה נאמר כאן אלא המוצה
 למה לי ש"מ למוצה הפנימי שהוא אסור (לו) כהנאה אל
 אסור כהנאה מוצה הפנימי לא כל שכן אלאמא דאסור כה
 כהנאה מדאורייתא מדרבנא ושמו אלא מוצה הפנימי מנגן
 פיה לא ידעין שיהיה מזהו לנשון ואם כן משמענה וי"ל
 ט ליה דישון אכתי מיעיב לן מנגן דאסור כהנאה וי"ל
 שוין ליאסר כהנאה או מקל וחומר דלחטא כירושלמי
 דין ליתמכרה ומוקמינן ליה בפנימי ומורה וחשיב ליה
 ליה מוצה החיצון ופנימי ומורה בשלש כתובין הבאין
 ועוד ראה דלחטא שלמנו מזהו דישון פנימי ומורה ל
 נק"ו הא שני כתובין הבאין כחד אין מלמדן ואל תחמו
 אמר מועילין בו' הא קאמר נמי עגלה ערופה מועילין בה
 טעמא (דף יג.) חלב חוקקשנין קיי' מורין ל' נהנין ולא
 דשון מועילין בו ובסור הא קאמר דישון ביה מעילה ו
 דקאמר לא דוקא אלא איסור הנאה וא"ת כיון דפרשינן
 המקדים דישון בתחלה מועילין בו והיכי חיל עליה הק
 הנה משמע דאורי דבכר שלא הוקדש מעולם אלא כהנ
 ראו לא למוצה אלא לבדק הבית כדקמי הכא כפיא
 לא הוה ליה למייר דישון טעמא איכא למימר דלא
 אלא דשן ליאסר לעולם ולתנאי דאסורא ליתא מע
 לא אלא בהמה וכלי שרת בלבד ומקשים ליחשב נמי ח
 דקשים הוא דא ומיחא גם לפי ריב"זא י"ל מירון ר"י
 דלמעילה (שם דף ט.) דמועילין בו קודם תרומה דהן
 ק כל כ' שעה (פסחים דף כו.) דקטרת לאחר שחטלה ומירומה
 דבשן מוצה החיצון מועילין בו כיון שמוסר עבודה שרי
 שמוסר דישון אין זה חסרון עבודה דלא אשכחן שיה
 דאו נעשים מזהו כולן דאילו בתרומה טעמא אין בה ער
 ית בה דלא קמי' ר' קרינן ביה כיון דלא מייסר ביה ח
 שיה ארץ כרץ בגדי כהונה אין לעשותן כ"ן וי' לא אשכ
 והספחא נמי מיחא הא דלמחר בשליה מסכת תמורה ודף
 אלא נעשים מזהו דלמחר ממוסר שכלה אלא המוצה
 מזהו חשיבין ליה ור"י מירין דשמי הכא שערות הד

לדברך כרית מועלין בה שמי מעליתי
עולה וכלאו מועלין בדילי מיניה אחמי
דליכא מעילה מתאורייתא אלף בצבר
וקשה אס כן במעילה פסק ודל
ספרין ולא ויהי דס דמעיקרא ליה
אכמי אשכחן מעילה מדרכתן בפרה
מעילה מחמת שהי מקדישין אותו דאס
ינחא איפכא לאחר כפרה כלפי כפרה
אזמורין לאחר דויקא דמיס החם שמי
דקדוש תרומה דשן אין מועלין בן דלא
ורחי תרומת חרשן. הקשה ר"י דכח
דשון מוצח הפעמי והמטרה
קשה דמשמע דמוצח החילון נמי לא יזה
דשן לפי שדרכשן מוצאו מיד מעילה איה
אלף המוצח שדרכשן מוצאו מעילה איה
מנגן שמוזה לשנו ור"צ"א מפרש דלא
נהנין שבהש"ס דצירוזלמי דיומא פסק
אלף המוצח קדמא אל מקוס דשן
במחרוזת שן כבש כמיס קדמא והשן הוא
וינחא חס הו בא ללמד וממלא למד דהא
במחרוזת אף להלן אס כן אל מקוס דשן
דמפיק ליה בקל וזמור ומה מוצח החי
היי פירושו שגמלא מוצח החילון אסור
וכי דשון מנגן שיהא אסור דלשילוי
ומשני דדרכשן נפקא ור"מ מאי קא פ
ש"רץ דשון ומסבירא דיע דכל הדשני
מוצח החילון אלף מחמת ייחור לא
חאמר אס כן לימא אלא משום דהא
אילטריך למנות דשן להניח אלף המוצח
דבר אחד דל"כ היכי נפיק צירוזלמי
מעילה אלף אסור הנאה אש"א דהבא
מכור וכו"ה איכא כן במעילה י ו
קדמו חס בזכר מועלין בן אף חלז המע
הסם דלאו קדמי ה' מיקרי אלף מועל
קמי בפרק ודל חטאט (מעילה דף א'
דלאו צדיק מוצח איירי דקדמא בן
לשמוענין דקדושה אף עב גג דלמי
לש"ל דלאו דשן יכירי אירי דאס
לשלם ממות אשמוענין דלא הו
במעילה ודף יט) אין מועל אחר מו
ומחבר ר"י דהוי בכלל בהמה דמחבר
ליחשב אפר חסוף לכולוי עלמא אחר בן
קודם דשון לוי ציה מעילה בדמאס בן
מועלין בן לכולי עלמא קודם דשון ור"
ב דגו' אלף דשון מוצח הפעמי אש"י
דשנים ישנו לאחר ששנים אלף המוצח
כדכתיב וימו אלף המוצח אלף דמעילה
דאסור בהנאה מק"ו דפסריטיא אלף בן
מאות דשון דלאשכחן בחילון דלרץ הו
וטעם ילאו מירי מעילה ואמאי והא
לא אשכחן דבעי בגדי כהונה כנעשית

לֹא שִׁיךְ בִּיהַי עֲשֵׂהָ עִיב נִרְאֶה דְּכַרְפְּרִישׁ מִרְיָ אִין אִין דְּכֵר שְׁעֵשִׂית מַלְטִי וּמַעֲלִין כּו. וְלֵבֵל לְמַחֲרֵר אֲדֹרֶה אִין דְּכֵר בִּלְאֵ נֶעֱשִׂית מַחֲזִי וְאִין מַעֲלִין כּו. לֵבֵל אֲדֹרֶה טִיבֵן אִין עֲבִילֵה עֲרֹסֶה שְׂלִישִׁה אֲסֹרֶה עַד שְׂחֵד לֵבֵל אֲחִין אִין שְׂמִינִת לֵבֵל לְמַחֲרֵר דִּיבִיט שְׂמֵחַל לֵבֵל אֲקִירִי כּו. אֲדִיט מִנָּה אִין אִין דְּרִיזִין מַעֲלִין אֲדֹרֶה לֵבֵל אֲחִין אִין שְׂמֵחַלֵּם כִּין עֲלֵילֵה אֲקִירִי יִבְרִי מִשֵּׁם דְּרִיזִין כּו. מִשְׁמִינִת הִבֵּלִים כִּלְחָל אִין מִנְחִינִן אֲדֹרֶה אִין לֵבֵלִים מִשְׁעֵסֶה אֲחִין אִין שְׂלֵמֵם